

عنوان مقاله:

نقش سازمان های کارگری و کارفرمایی در بهبود روابط کار از طریق پیمان های جمعی کار

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی و دومین کنفرانس بین المللی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

منصور غلامپور - کارشناس ارشد حقوق عمومی

خلاصه مقاله:

روابط کار از مباحثی است که به ویژه پس از انقلاب صنعتی در نظام اداره جوامع نقش مهمی داشته است. این نقش به خصوص پس از جنگ جهانی با توسعه صنعت و تکنولوژی و ایجاد توسعه خدمات، بسیاری پیچیده تر و متنوع تر شده و در اداره جوامع اهمیت زیادی پیدا کرده است. نظام روابط کار در جهان از گوناگونی بسیار برخوردار است. یافته هایی که از مطالعات تطبیقی نظام های روابط کار به دست آمده اند، حکایت از این دارند که در کشورهای مختلف میزان نفوذ دولت ها و سازمان ها و دیگر عوامل در نظام روابط کار به طور یکسان عمل نمی کنند. از آنجا که اقتصاد، سیاست، فرهنگ، قوانین و مقررات کشورها با هم متفاوت است به همین علت در نظام های روابط کار کشورها، تفاوت های اساسی مشاهده می گردد. آنچه در این مقاله مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است نقش سازمان های کارگری و کارفرمایی در بهبود روابط کار از طریق پیمانهای جمعی کار می باشد. از این رو نگارنده پس از بررسی مصادیق و مبانی و منابع تحولات، کوشیده است تا حق ها و آزادی های بنیادین شهروندان را در این عرصه مورد تحلیل و بررسی قرار دهد. از این رو به نظر می رسد تحت تاثیر تحولاتی نظیر حکمرانی مطلوب و پیدایش نظام مبتنی بر حاکمیت قانون، کارگران نیز در پرتو آموزه های حقوق بشری توانسته اند از حقوق از دست رفته خود نسبت به سابق به نحو شایسته تری برخوردار شوند. آنچه بیش از هر چیز حائز اهمیت است تاثیرپذیری نظام های حقوق ملی از نظام حقوق بین الملل بشر در عرصه حقوق کار بوده است. روش تحلیل در این پایان نامه به صورت توصیفی تحلیلی می باشد.

کلمات کلیدی:

حقوق کار، تحول، نقش سازمان های کارگری، کارگر، بشر، پیمان های جمعی کار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1171552>

